

K

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

38-TI METAI. NR. 43

SPALIO (OCT.) 25. 1958



XXII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Lekcija

Kol. 1, 12 - 20

BROLIAI: Mes dėkojame Dievui Tėvui, kurs padarė mus vertus dalyvauti šventųjų tėvonystės šviesoje, kurs išgelbėjo mus iš tamsybės valdžios ir perkėlė į savo meilės Sūnaus karalystę. Jame turime atpirkimą jojo krauju, nuodėmių atleidimą. Jis yra neregimojo Dievo paveikslas, pirmagimis pirm viso sutvėrimo; nes per jį sutverta visa danguje ir žemėje, matomi ir nematomi dalykai, ar tai sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės, ar valdžios; visa sutverta per jį ir jam; jis yra pirm visų, ir visa juo laikosi. Jis yra Bažnyčios (Eklezijos) kūno galva, jis, kurs yra pradžia, pirmagimis numirusiųjų tarpe, kad visame jis turėtų pirmininkystę. Nes visai Dievo pilnybei patiko apsigyventi jame ir per jį suderinti visa su savim, ar kas yra žemėje, ar danguje,

Evangelija

Jon. 18, 33 - 37

ANUO METU tarė Pilotas Jėzui: Ar tu esi žydų karalius? Jėzus atsakė: Ar pats iš savęs tai klausi, ar kiti tau pasakė apie mane? Pilotas atsakė: Ar aš žydas? Tavo tauta ir tavo vyriausieji kunigai man tave įdavė: ką esi padaręs? Jėzus atsakė: Mano karalystė ne iš šio pasaulio; jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai juk kovotų, kad nebūčiau įduotas žydams; bet dabar mano karalystė ne iš čia. Tuomet Pilotas jam tarė: Tai tu esi karalius? Jėzus atsakė: Tu pats sakai, aš esu karalius. Aš tam gimiau ir tam atėjau į pasaulį, kad liudyčiau apie tiesą. Kiekvienas, kurs yra iš tiesos, klauso mano balso.

darant jo kryžiaus krauju taiką: Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

“Priimkim Juos”

Trumpai, tačiau įdomiai aprašyta krikščionijos pradžia Anglijoj.

Kai katalikai misijonieriai pirmą kartą atvyko į Angliją, veikia nuvyko pas saksonų karalių Ethelbertą prašyti leidimo jo valdomos šalies žmonėms skelbti Kristų. Karalius nežinojo ką atsakyti. Tuo tarpu į kambarį įlėkė koks tai paukštis ir nė kiek nesustodamas išlėkė per kitą kambario langą. Karaliui ramiai besvarstant klausimą, vienas jo dainininkų atsistojo ir tarė:

“Jūsų didenybė matė šį paukštį per-

lekiant šį kambarį. Iš kur jis atlėkė — nežinom; kur nulėkė — irgi nežinom. Mes kaip tas paukštis, čia ant žemės esame tik trumputei valandėlei. Iš kur atėjom ir kur vykstam — nežinom. Tai gi, jeigu šie svetimžemiai gali mums, pagal savo tvirtinimą, pasakyti iš kur mes atėjom ir kur einam, aš manau mums pridera juos ir jų naujienas su džiaugsmu priimti.”

Tai išgirdęs, Ethelbertas leido misijonieriams, atvykusiems iš Romos, skelbti Tikėjimą, kurs, laikui bėgant, visą Britų šalį padarė katalikiškąja.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 West 63rd Street, Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$3.00 yearly in U. S. A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10 c. a copy. Editor: Rev. A. Ignatas, MIC.

Trejopas norėjimas

KRISTUS IŠ dangaus nužengė ne sau laimės jieškoti, bet mums išganymą pelnyti. Jis vargingai gimė, nešė kryžių ant Kalvarijos kalno, dieną ir naktį gyvena mūsų bažnyčiose, per šv. Mišias aukojasi dangaus Tėvui už mūsų nuodėmes, per Komuniją savo dieviškąją širdį jungia su tavo širdimi. Visa tai atsiminęs ar dar ir toliau aš Jam tarčiau kaip vergas? Ne! Su psalmistu aš sušukiu: "Aš myliu tave, Viešpatie, tu mano galybė. Viešpats mano ramstis, mano prieglauda ir mano gelbėtojas" (Ps. 17, 2-3).

* * *

Kristus yra mūsų širdžių karalius. Kai prieš du tūkstančius metų pasigirdo Jo balsas "Eik paskui mane", tai tą balsą išgirdo ne tik Genezereto ežero žvejai, bet ir tūkstančių tūkstančiai vėliau gyvenusių žmonių. Ne tik vargšai žvejai, ne tik nusidėję muitininkai, silpnos moterys, beturčiai, ligoniai ir šlubiai išgirdo tą balsą, bet ir dideli žmonės juos sekė. Tam balsui pasidavė karaliai ir karžygiai, mokslininkai, dailininkai, socialistai, rašytojai, muzikai, pilni energijos jaunuoliai ir mergaitės. Jie išsižadėjo žemiškos laimės dėl Kristaus karalystės, linksmi liejo kraują ir tarnavo ligoniams. Kristus yra ne tik širdžių, bet ir mūsų protų karalius, nes Jis yra Tiesa. "Aš esu tiesa!" Kas būtų drįšęs, be Dievo sūnaus, tai apie save pasakyti? Vėliau Jėzus, stovėdamas prieš Pilotą surištomis rankomis, dar kartą pabrėžė tą patį dalyką: "Aš tam gimiau ir atėjau į pasaulį, kad liudyčiau apie tiesą" (Jon. 18, 37).

Aš švariomis mintimis, gerais žodžiais, kilniais darbais turiu liudyti, kad myliu Kristų Karalių. Tam reikia Dievo malonių ir mūsų noro. Dievas pakankamai duoda kiekvienam malonių,

tik reikia noro, ir dar syki noro būti geru, pavyzdingu ir kilniu krikščioniu: Mūsų geras pavyzdys kitiems prisideda prie Kristaus karalystės stiprėjimo.

Laisvė, asmeninis atsakingumas, socialinė santvarka, teisingai suprasta pažanga yra ne tik žmogiškosios vertybės, bet jos yra taipgi ir dieviškosios vertybės, nes Dievas yra jų šaltinis. Dėl



to priešingumai politinėje ir ekonominėje srityje, šiandieniniai Rytų ir Vakarų konfliktai paliečia taip pat visuotines žmogaus ir bendruomenės vertybes. Tariamųjų realistų įtikinėjimas, kad šie priešingumai ir konfliktai gali būti išspręsti tik praktinės nuovokos, įvairių "pasikalbėjimų" bei "susitikimų" pagalba, tenka pavadinti miglų skleidimu. Ir apgailėtina, kad ir net katalikų tarpe

atsirado tokių, kurie paremia šią miglų skleidimo taktiką. Reikia aiškumo ir teisingumo.

* * *

Pirmiau prisiminiau apie norą. Mes turime norėti būti gerai. Nors rūščiai skamba žodžiai "tu privalai", bet pridėk prie "aš noriu" ir gausi, aš galiu".

Trejopai galima norėti: norėti, jei nieko nereikia pridėti; norėti, kad ir kažį ką reikėtų atiduoti; norėti dėl to, kad reikia daug ar maža pridėti.

Kas nori dėl to, kad reikia daug ar maža pridėti — tai taurus būdas ir kilni širdis.

Norėti, jei nieko nereikia pridėti. — Tokio noro beveik negalima noru pavadinti, nes tikras noras yra veiksmas, o kas dėl savo noro bijo ir pirštą pajudinti, tas, tiksliau sakant, tik ritasi, kur jo paties svoris traukia; leidžiasi ten, kur srovė neša. Dėl ko tiek daug jaunuolių, paleisti iš tokios aplinkumos, kur jie būdavo saugomi ir nuo blogų progų apginami, taip greitai ir taip smarkiai žemyn pasvyra? Juk kadaise jie tik gero tetroško, o gal net labai karštai troško. Kaip tai išaiškinti? Ogi labai paprastai, kadaise jie buvo geri, kad tai jiems nieko nekainavo. Vėliau aplinkuma pasikeitė. Dabar būti geram reikia norėti, stengtis. Pasikeitė sąlygos — keičiasi ir dvasia. Čiulkiniai tokie, ne vyrai!

Norėti, kad ir kažį ką reikėtų atiduoti — sunku be abejonės. Bet didelėms sieloms dar geriau. Vienam pirmųjų lakūnų, pradėjusiam kelionę į didžiausias Europos sostines, sykį kažį kas patarė nelėkti, palaukti, nes diena buvo miglota ir šalta. — Žiūrėk, kad bus sunku! — įtikinėjo tas draugas. — Aš, pirmą sykį į orlaivį sėsdamas, žinojau, kad čia nebus lengva. Ne patogumams esu sutvertas! — Paspaudė draugo ranką ir išlėkė.

Norėti dėl to, kad reikia daug ar mažai pridėti, — turbūt, pats kilniausias noras. Yra žmonių, kuriems kliūtys drąsina, skatina, stumia. Deja, jų yra maža. Aš būsiu vienas tokių. Prisiversiu vykdyti šią taisyklę: pats šoksiu, nelauksiu, kad kiti mane pastums, į kovą prieš savo ydas, prieš Kristaus karalystės priešus. Ir šoksiu kaip tik dėl to, kad ta kova bus sunki ir pavojinga. Šoksiu ton kovon ne iš puikybės, ne iš noro pasirodyti drąsuoliu, bet savo įsitikinimų, kilnaus tikslo skatinamas.

Sakysite, kad aš karštakošis? Sakykite, ką norite. Krikščionis negali kitoks būti, nes aš privalau apginti, sustiprinti dorovinius dėsnius savyje, šeimoje, parapijoje, visuomenėje ir valstybėje — pagaliau visame pasaulyje.

K. Baras

I Vargą iš prabangos

Pirmasis maryknolių vienuolyno vienuolis misionierius vadovas buvo kun. F. Price, Nazareth, N. Carolina, kuris mirė Hong Konge. Kiti trys kunigai buvo kun. (vėliau vyskupas) Francis Ford iš Brooklyno, N. Y., kurį 1950 m. nukankino komunistinės Kinijos bolševikai, kun. (taip pat vėliau vyskupas) James Walsh iš Cumberland, Md., kuris šiuo metu yra Šanchajuje, namų arš- te ir kun. Bernard Meyer iš Davenport, Iowa, kuris 1950 m. pabėgo iš raudonosios Kinijos nagų ir šiuo metu taip pat rūpinasi misijomis.

Kun. Meyer savo pasikalbėjime su spaudos atstovais didelės reikšmės pridoda Amerikos misionieriams. Jis sako, kad tada, kaip Amerika pradėjo siųsti misionierius, daugelis Europos Bažnyčios asmenų netikėjo, kad gali atsirasti amerikiečių, kurie paliktų savo gražius namus ir minkštas lovas ir išeitų dirbti į sunkius misijų laukus. Tačiau armija amerikiečių misionierių ir asmenų, kaip vyskupai Ford ir Byrne, parodė, kad ir amerikiečiai moka kietai dirbti.

L. Mel.

VARDO

STEBUKLAI

E. D. M.

Vertė Kun. Juozas Petraitis, MIC



NUO PAT KŪDIKYSTĖS dienų dažnai girdime žmones vartojant Šventąjį Jėzaus Vardą, o neretai ir mes patys jį kartojame. Gaila, tačiau, jog tiek daug katalikų neturi Gilesnio pažinimo apie didžius šio Šventojo Vardo stebuklus!

Norėčiau paklausti, mielas Skaitytojau, ką Jūs žinote apie Jėzaus Vardą? Tiesa, Jūs žinote, jog tai Šventas Vardas ir kad privalote su pagarba nulenkti galvą kai tą Šventą Vardą tariate. Labai gerai; tačiau to permaža! Toks žinojimas, nors ir geras, tačiau tėra tik lyg žiūrėjimas į užverstą knygą, tik žvilgterėjimas į knygos pavadinimą, neturint jokio supratimo apie nepaprastai puikias tos knygos mintis.

Net ir tada, kai tariate bei kartojate Jėzaus Vardą, Jūs dar nieko nežinote apie paslėptus jame turtus.

Iš tikrųjų, šis dieviškasis Vardas yra didžiųjų turtų kasykla, aukščiausio šventumo šaltinis ir didžiausios laimės paslaptis, kokią tik šioj žemėj mirtingas žmogus gali patirti.

Pamaldumas į Šventąjį Vardą yra taip lengvas, jog visi be išimties gali jį praktikuoti. Šis pamaldumas nereikalauja ypatingo atsidėjimo ar laiko, taip kad net ir labiausiai užimtas žmogus gali juo naudotis.

Gi iš kitos pusės, šis pamaldumas yra taip galingas ir patikimas, jog niekad neapvilia sielos, kuri su tikru pasitikėjimu kreipiasi į Jėzaus Vardą ir iš Jo visad patiria stebėtinų dalykų. Tas pamaldumas guodžia net ir labiausiai nuliūdusias širdis bei didžiausius nusidėjėlius ir iš jų padaro galiūnus bei šventuosius. Tas pamaldumas išprašo mums įvairiausių malonių ir palaimų

tiek dvasiniuose, tiek ir žemiškuose mūsų reikaluose.

Tačiau tam reikalingos dvi sąlygos:

1. Turime aiškiai suprasti begalinę Jėzaus Vardo vertę.

2. Turime įprasti tą Šventą Vardą dažnai ir prasmingai vartoti. Tai nėra sunku, o kiek tačiau teikia žmogui begalinio džiaugsmo, paguodos ir palaimos!

Jėzaus Vardo reikšmė

Pirm visko, Jėzaus Vardas yra tikriausia malda. Pats Kristus yra iškilmingai pažadėjęs, jog ko tik prašysime Jo Vardu Dangiškąjį Tėvą, — Jis mums duos, nes Dievas visad ištikimas savo pažaduose. Todėl ko tik prašom Dangaus Tėvą Jėzaus Vardu, galim pilniausiai pasitikėti, kad būsime išklaudyti. Dėl tos pačios priežasties ir Bažnyčia savo maldas visad užbaigia žodžiais: "Per Jėzų Kristų", kas pridūoda maldai naują, dievišką galią.

Tačiau Jėzaus Vardas yra dar šis tas daugiau.

Kiekvieną kartą, kai tariame Jėzaus Vardą, suteikiame Dievui begalinį džiaugsmą ir garbę, nes Jam aukojame Jo Dieviškojo Sūnaus begalinius nuopelnus.

Kiekvieną kartą, kai tariame Jėzaus Vardą, gauname beribių Dievo malonių, nes Dievas niekad neatsilygina mažiau, negu kad Jam aukojame.

Kiekvieną kartą, kai tariame Jėzaus Vardą, laimime 300 dienų atleidų, kuriuos galime paaukoti Skaistyklos sieloms, palengvindami jų kančias ir daugelį jų iš ten išvadudami. Tokiu būdu, tos sielos tampa mūsų geriausiais

draugais danguje ir nuolat melsis už mus su nepaprastu uolumu.

Kiekvieną kartą, kai tariame Jėzaus Vardą, išreiškiame tobulą mellės aktą, nes Dangaus Tėvui aukojame begalinę jo Dieviškojo Sūnaus meilę, lyg ji būtų mūsų pačių. Gi tobulos meilės aktas turi neapsakomos vertės.

Kiekvieną kartą, kai tariame Jėzaus Vardą, savo sielose sustipriname dieviškąsias Tikėjimo, Vilties ir Meilės dorybes. Mūsų tikėjimas tampa gyvennis, pasitikėjimas Dievu — didesnis, o meilė karštesnė.

Šventasis Jėzaus Vardas apsaugo mus nuo neapskaičiuojamų blogybių ir pavojų, išgelbsti mus nuo velnio galybės, kuris nuolat stengiasi mums kenkti.

Jėzaus Vardas palaipsniui pripildo mūsų širdis ramybe ir džiaugsmu.

Jėzaus Vardas suteikia mums tiek jėgų, jog mūsų kentėjimai pasidaro lengvi ir nesunkiai pakeliami.

Ką turime daryti?

Šv. Povilas liepia visa ką darome, daryti Jėzaus Vardu. "Taigi, ar valgoite, ar geriate, ar ką kita darote, visa

darykite mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu."

Tokiu būdu, kiekvienas veiksmas tampa meilės ir nuopelnų aktu, o mes gaunam Dievo malonės ir pagalbos visus savo veiksmus atlikti gerai bei tobulai.

Todėl turime kuo labiausiai stengtis įsigyti įprotį tarti Šventąjį Jėzaus Vardą su meile ir pagarba labai dažnai ir tai kiekvieną dieną, kai rengiamės, dirbame, ilsimės, vaikščiojame, o ypatin- gai nuliūdimo valandose, namie, kelionėj, svečiuose, bažnyčioj, esant sveikiems ir ligoj: žodžiu, visad ir visur.

Nėra nieko lengvesnio už šį pamaldumą, jei tik praktikuojam jį iš visos širdies. Šventąjį Jėzaus Vardą galime kasdien ištarti daugybę kartų su nuširdžia meile ir pilniausiu pasitikėjimu!

Atsiminkime, jog kiekvieną kartą, kai tariame Jėzaus Vardą, 1) darome didelę garbę Dievui; 2) gaunam didžių malonių ir 3) pagelbstim Skaistykloj kenčiančioms sieloms.

Dabar paminėsime keletą pavyzdžių, kad pilniau galėtume suprasti Šventojo Jėzaus Vardo galingumą.

(Bus daugiau)

Gydytojo paslaptis

Gyveno gydytojas vardu Timotiejus Papin. Jis buvo labai dievotas. Kas rytą eidavo išklaudyti Šv. Mišių Šv. Ksavero bažnyčioje, St. Louis mieste. Dažnai eidavo kryžiaus kelius.

Žmonėms, tačiau, buvo nuostabu, kad kada mirė jo žmona, jisai apsivedė su nekatalike. Pagyvenus eilę metų ši mirė. Jis ir vėl apsivedė su nekatalike. Tačiau, akylesnieji pastebėjo, kad nors jisai vedė nekatalikes, jos po kiek laiko liko katalikėmis, atsivertė ir buvo priimtos į Katalikų Bažnyčią.

Kai jo paklausdavo, kaip jam pasisekė žmonas laimėti tikėjimui, jisai atsakydavo:

— Visos moterys yra smalsios daug žinoti. Aš turiu su savimi Alfonso Rodriguez knygą — "Krikščioniškoji Tobulybė". Jos pirmasis skyrius pabrėžia, kaip svarbu yra matyti didelę vertybę dvasiniuose dalykuose. Aš imdavau skaityti tą knygą slapčia. Vėliau ją rūpestingai slėpdavau, lyg nenorėdamas, kad žmonos pamatytų. Ir visos trys žmonos tą knygą atrado, nežiūrint kaip rūpestingai aš ją, neva, slėpiau. Jos atradusios skaitė ir pradėjo mąstyti — iš tikro, kaip gi svarbūs dvasiniai dalykai. Tas jų skaitymas buvo proga, kad Šv. Dvasia patraukė skaidrias jų sielas.



DIEVO TARNO ARKIV. JURGIO MATULEVIČIAUS

BEATIFIKACIJOS BYLOS Ž I N I O S

REDAGUOJA MARIJONŲ POSTULACIJA

Nr. 10 (55)

Spalio 25, 1958

(V)

MALDOS UŽ MIRUSIUS

TARP VISŲ geriausiųjų darbų malda yra pati geriausioji: ji sujungia artimai žmogų su Dievu. Malda yra mūsų minties ir širdies pakėlimas į Dievą; tai mūsų nuoširdus pokalbis su geriausioju Dangaus Tėvu. Pagerbiame Viešpatį, klaupiamės, sudedame maldai rankas; dėkojame už gautas malones, giriamo Dievo gerumą, apvaizdą, išmintį, visagalybę; stebimės Dievo meile, parodyta mums ir visiems kitiems, atsiprašome už mūsų norų nukrypimus prieš Viešpaties valią ir prašome sau ir kitiems reikalingų malonių, sielos išganymui reikalingų priemonių, gyvenimo vargams pakelti jėgų.

V. Dievas žino savo išmintinga apvaizda ko mums reikia; bet jis nori, kad ir mes tai žinotume ir paprašytume Jo, kas mums reikalinga. Maldoje, kurioje susikaupia gyvas mūsų tikėjimas ir karšta meilė, pasidarome galingi. Mūsų galybė remiasi Dievo visagalybe; Jo gerumu ir meile mums.

Išganingas yra dalykas melstis savo sielos ir kūno reikaluose. Padarome didelį gailestingumo darbą, besimeldami už kitų atsivertimą, sielos išganyimą, už jų sveikatą, pasisėkimą ir laimę gyvenime. Didesnis meilės darbas pasireiškia mūsų maldoje už tuos, kurie negali sau nieku pagelbėti, kad atsisteistų Dievo teisybei, Jo teisingumui už gyvenime padarytas klaidas bei nuodėmes.

Maldos už mirusius yra tikros meilės darbas.

Mirusieji yra greit pamirštami. Savo mirusius tėvus pamiršta jų vaikai. Gyvieji retai prisimena savo senuolius, iš kurių kilo jų tėvai. Giminės pamiršta mirusius gimines; draugai pamiršta mirusius draugus, su kuriais turėjo nemažai įvairių žemėje reikalų. Tai kasdieninio gyvenimo skaudį *a p r a i š k a*. Maldos išmalda mirusiems, kurie yra reikalingi mūsų paramos, kad greičiau pasiektų savo laimę danguje, yra didelės vertės gailestingas darbas.

Bažnyčia primena mums mirusius tėvus, brolius, seseris, gimines, draugus ir visus kitus bent vieną kartą metuose, iškilmingai ir viešai Vėlinėse besimeldama už mirusius. Kadangi Išganytojo auka, šv. Mišios, gali geriausiai padėti mirusiems, Bažnyčia yra leidusi visiems savo kunigams Vėlinėse laikyti trejas šv. Mišias mirusiųjų naudai. Ji suteikė didelius atlaidus Vėlinių dienai, kad kiekvienas tikintysis, atlankęs bažnyčią ir sukalbėjęs įsakytas maldas, galėtų pelnyti visuotinus atlaidus, skirtus skaistykloje esantiems.

Bažnyčios mintimi pasekė Marijonų Vienuolija. Per visą Vėlinių oktavą giedami Mišparai už mirusius, daromos procesijos su tinkamomis maldomis; per visą lapkričio mėnesį kasdien kalbamas Rožančius už mirusius. Be to,

Vienuolijos atnaujintojas, Dievo Tarnas arkivyskupas Jurgis Matulaitis, labai vertindamas pamaldumą už mirusius, ir Vienuolijos įstatuose pabrėžė, kad marijonai rūpintūsi maldomis bei pamaldomis teikti pagelbos mirusiųjų

tikinčiųjų vėlėms, kenčiančioms skais-tykloje atsilyginimo bausmes, ir įvedė į kasdienines vienuolių maldas reikšmingąjį meilės aktą: "Atiduodu tau, Viešpatie... ir mano norą šiandien įgyti visus atlaidus ir kiek galima juos skirti sieloms, kurios kenčia skais-tykloje" (Ryto Maldos).

Marijonų Vienuolija atsimena ypa-tingu būdu lapkričio mėnesį savo miru-sius brangiuosius: vienuolijos narius,

tėvus, gimines, geradarius, rėmėjus, bendradarbius, visus, už kuriuos yra įsipareigoję melstis, laikydami šv. Mišias.

Padarysime didelį gailestingumo ir artimo meilės veiksmą, melddamiesi už mirusius tiek Vėlinių dieną, per jos ok-tavą, visą lapkričio mėnesį, tiek kas-dien prisimindami Dievui jų reikalus ir jiems aukodami pelnomus atlaidus. Skaistyklos gi sielos, pasiekusios grei-čiau dangaus laimę mūsų užtarimu, be abejo, padės savo galingu pas Dievą už-tarimu, kad ir mes greičiau po mirties patektume į Viešpaties Dievo mums skirtą laimę. Melskimės už mirusius.

Kun. K. A. Matulaitis, MIC

PADEKOS ARKIVYSKUPUI JURGIUI

Alkoholikas sveiksta

386 nr. Iš Romos gavome pranešimą, jog ten gauti du laišakai iš Jungtinių Amerikos Valstybių, dėkojant Dievo Tarnui arkiv. Jurgiui už pagelbą: 1958 m. kovo 30 d. "Tikėdama, kad per Dievo Tarno arkiv. Jur-gio Matulaičio-Matulevičiaus užtarimą ma-no sūnus dėl alkoholizmo gavęs nervų pa-krikimą, greitai buvo iš psichiatrinės ligo-ninės paleistas, ir kad toliau arkiv. Jurgio užtarimu jis įgaus jėgų nuo tos ydos susi-laikyti, arkiv. Jurgio užtarimo meldžiu ir beatifikacijos bylos išlaidoms padengti au-koju \$50.00." Toji pat motina rašo Gener. Postulatoriui rugsėjo mėn. pradžioje: "Dė-kodama Dievui už gautas malones per Die-vo Tarno arkiv. Jurgio Matuleviklaus užta-rimą, kad mano sūnus įgavo jėgų susilaiky-ti nuo alkoholio vartojimo ir prašydama to-liau jo užtarimo, kad mano sūnus neatkris-tų ir kad galutinai išgytų iš nervų pakrikimo, beatifikacijos bylos išlaidoms padengti siunčiu \$25.00."

Buvau paralyžuota

387 nr. Ona A. Argentina. rašo: "Buvau labai sunkiai kankinama paralyžiaus. Gulė-jau kaip strampas, negalėdama nei kojų, nei rankų pajudinti. Net persižegnoti negalė-

jau. Iš širdies meldžiausi kančių palengvini-mo per užtarimą Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulaičio. Mano malda tapo išklau-syta. Netik kankinanti skausmai mane ap-leido, bet dabar vėlei galiu naudoti rankas ir kojas. Nėpaisant ilgos ligos ir žilos se-natvės, dabar galiu vaikštinėti, ir net pajė-giu nueiti į bažnyčią.

Gydytojas, kuris mane per du metus gy-dė, mano staigų ir netikėtą pasveikimą va-žina stebuklingu.

Iš gilumos širdies aš viešai reiškiu V. Dievui labai gilią ir nuoširdžią padėką už man suteiktą per arkivyskupo Jurgio užta-rimą taip didelę malonę. Kartu siunčiu au-ką kanonizacijos išlaidoms. Ona A."

Kaulus gėlė

388 nr. R.C.S. Phoenix, Arizona rašo: "Noriu pranešti, kad turėjau kaulų skaus-mus. Laikiau noveną ir meldžiaus per devy-nias dienas. Per užtarimą arkivyskupo Jur-gio pagijau. Pažadėtą beatifikacijos bylai auką \$10.00 dol. siunčiu."

Gavo darbą

389 nr. M. M. Chicago, Ill. rašo: "Netu-rėjau darbo, o norėjau gauti. Meldžiausi į arkivyskupą Jurgį Matulevičių ir darbą ga-

vau. Dabar siunčiu 5 dolerių padėkos auką jo bylai vesti.”

Gavo malonių

390 nr. P. S. Bristol, Conn. trumpai rašo, prisiųsdama auką beatifikacijos bylai paremti, kad prašė ir gavo Dievo malonių per arkiv. Jurgio užtarimą ir kad tikisi gauti jų daugiau. Kada gavo nei kokios tos buvo gautos malonės, — neparašė.

Navikas išnyko

391 nr. A. J. iš Chicagos rašo, kad Uršulė Ž. turėjo rankoje navikaulį. Jam pašalinti reikėjo operacijos. Gydytojas norėjęs \$50 dol. už išpiovimą navikaulio. Pradėjo melstis ligonė prie arkiv. Jurgio. Ir po nakties neliko ant rankos navikaulio, išnyko.

Prašytume pagijusios pranešti, kada visa tai buvo ir ką dabar gydytojas sako.

Pavojingas reikalas

392 nr. R. J. V. praneša: “Su pasitikėjimu kreipiausi į arkiv. Jurgį Matulevičių pagalbos sunkioje valandoje ir buvau išklautas. Už suteiktas malones buvau pažadėjęs auką. Tad šia proga ir siunčiu \$50.00 Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus beatifikacijos reikalams.”

Šeimos laimė

393 nr. V. J. Rockford, Ill. laukė kūdikio 1956 m. Abudu tėvai labai troško jį tu-

rėti. Gydytojas pasakęs, kad kūdikiui yra didelis pavojus. Jaunosios motina meldėsi į arkiv. Jurgį, kad šeimos troškimas įvyktų. Gimė kūdikis silpnutis, pirm laiko. Gydytojas abejojo ar rytojaus sulauks kūdikis; patarė atiduoti į inkubatorių. Bet visi pavojai praėjo. Jau praėjo dveji metai ir jis auga visai normaliai tėvų džiaugsmui. Už tą malonę įteikė beatifikacijos bylai paremti \$5.00 dol. auką.

Darbas ir ligos pavojus

394 nr. B. K. Detroit, Mich. rašo: “Prieš trejus metus atvykome Detroitan. Tuoju metu vyrą atleido iš darbo, o tuo metu buvo sunkoka gauti darbą. Aš su vyru kreipiamės į Dievo Tarną arkiv. Jurgį pagalbos. Ir gavome darbą abudu. Pažadėtą beatifikacijai auką pasiunčiau vėliau.

Gavau ir antrą malonę. Vieną ankstų žiemos rytą ėjau į darbą. Buvo blogas oras: lijo ir šalo kartu, o aš buvau su vasariniais batukais. Mano kojos peršlapo, sušalau, o autobuso reikėjo laukti ilgiau, negu paprastai. Mėginau judėti, sušildyti kojas, bet vel tui. Darbe jaučiausi nelabai gerai; mačiau, kad galiu susirgti. Parėjęs namo pasijutau dar blogiau ir nusigandau, kad galiu susirgti plaučių uždegimu. Iš tikros širdies ėmiau melstis, pagalvojau, kad turiu šauktis arkiv. Jurgio pagalbos. Ir su tuo sykiu išnyko visi mano sunkumai, it nieko ir nebūtų buvę.”

PRAŠO MALDŲ PARAMOS

- N. N. Chicago, Ill. Per užtarimą arkivyskupo Jurgio prašo sau sveikatos ir šv. Dvasios dovanų.

- L. A. Brockton, Mass. Prašo sveikatos.

- O. B. Phila. Pa. Prašo pasimelsti jos intencija.

- S. U. Chicago, Ill. Prašo sveikatos.

- S. B. Melrose Park, Ill. Prašo sveikatos ir Dievo malonių ligoniams.

- K. F. Chicago, Ill. Prašo atsivertimo malonės.

- S. M. B. Chicago, Ill. Gręši operacija; prašo maldų paramos, kad susveiktų ir nereikėtų operacijos.

- J. R. Little Falls, N. Y. Prašo sveikatos dviem kunigam.

- S. M. Hamtramck, Mich. Prašo sau, šeimai ir giminėms sveikatos.

- J. M. Bristol, Conn. Prašo sveikatos dukterei Helenai.

- V. P. Dorchester, Mass. Prašo pašaukimo malonės savo vaikams.

- A. Y. Hebron, Ind. Prašo sveikatos ir Dievo malonių sau ir šeimai.

- M. B. Utica, N. Y. Prašo sveikatos sau, šeimai ir penkiems ligoniams.

- P. K. ir A. K. W. Edmeston, N. Y. Prašo sveikatos trims ligoniams.

• K. K. Simbury, Conn. Prašo sveikatos sau ir Lietuvoj esantiems: Marceli ir Vincui.

• B. G. Baltimore, Md. Prašo tikėjimo malonės vienai nutolusiai šeimai.

• U. M. Chicago, Ill. Prašo sveikatos sau ir broliui D. ir V.

• J. B. Chicago, Ill. Prašo sveikatos Bernardinoi.

• M. A. Hamilton, Ont. Prašo sau sveikatos.

• K. G. Schenectady, N. Y. Prašo sveikatos sau ir visiems lietuviams ligoniams.

• O. M. Brooklyn, N. Y. Prašo sveikatos Broniui.

• B. Š. Hamilton, Ont. Prašo sveikatos Julijai ir šeimai.

• J. K. Northampton, Mass. Sau prašo sveikatos.

• M. G. Waterbury, Conn. Prašo sveikatos sau, seserei ir jos vyrui.

• I. M. Rochester, N. Y. Prašo maldų už šeimos sveikatą.

• O. P. Bellevue, Alberta Prašo akių šviesos sau, sveikatos vyrui, o sūnui — Dievo palaimos moksle.

Dievo Tarno Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus Beatifikacijos Bylai Vesti

A U K O S

Gauta Rugsėjo mėn. 1958 (per kun. K. Matulaitį, MIC.): J. R. V. (Chicago, Ill.): \$50.00; — Mrs. Mary Matelis (Baltimore, Md.): \$25.00; — Jonas Kačelis (Northampton, Mass.): \$20.00; — po \$10.00: Elzbieta Adamonienė (Chester, Pa.), R. C. Stasiūnas (Poenix, Arizona); Anna Gendrolis (Chicago, Ill.), Mary Skilius (Rocnester, N. Y.), Ann Balutis (Norwood, Mass.), Jonas Kačkelis (Northampton, Mass.), Mary Sudeikis (Orland Park, Ill.); Kazimiera O. Sadauskienė (Cleveland, Ohio); \$8.00; — po \$7.00: M. Tverjonienė (Springfield, Ill.), Ona Andriulaitienė (Buenos Aires, Argentina); — po \$5.00: Albina Baskauskienė (Brockton, Mass.), A. Š. (Waterbury, Conn.), Stella Bagdon (Cleveland, Ohio), N. N. (Cicero, Ill.), Kunigunda Jodkienė (Chicago, Ill.), Karolina Baranauskas (Chicago, Ill.), Bulkaitienė Ona (Philadelphia, Pa.), Mrs. M. Marma (Chicago, Ill.), Stella Brazinski (Melrose Park, Ill.), Joseph Marchalonas (Bristol, Conn.), Mrs. P. Saukaitis (Bristol, Conn.), Mrs. A. Jankauskas (Hebron, Ind.), Mrs. and Mrs. J. Bereckai (Utica, N. Y.), Katarina Kaminskiūtė (Simsbury, Conn.), Mrs. Mary Graunas (Ozone Park, N. Y.), Mrs. Julija Pumputis (Chicago, Ill.), B. Sturkaitis (Hamilton, Canada), Marijona Gendrolienė (Scottville, Mich.), Antanas Paulikas (Scottville, Mich.), Antanas C. Kerdoek (Jersey City, N. Y.), Raymond Smetana (Canton, Mass.), Ona Davis (Chicago, Ill.), Motiejus Petrauskas (Bristol, Conn.), Antanina Augaitis (Chicago, Ill.); Anelė Jasutis (Chicago, Ill.): \$4.00; — po \$3.00: O. G. (Chicago, Ill.), Marija Čižikas (Cnicago, Ill.), Stasys Malinauskas (Hamtramck, Mich.), Kibartų šeima (Chicago, Ill.), Teresė Vaitkūnas (Canton, Mass.), V. Slikas (Brooklyn, N. Y.), Barbora Gedra (Baltimore, Md.), Uršulė Mickevičiūtė (Chicago, Ill.), Joseph T. Beleckis (Chicago, Ill.), Juozapa ir Jurgis Lomsargiai (Chicago, Ill.), Kun. Jonas Gerulis (Schenectady, N. Y.), Mrs. Petronėlė Žukauskas

(Londonderry, N. H.), Mrs. Agota Burba (Kenwood, N. Y.), Petras ir Izabelė Matiukai (Rochester, N. Y.), Ona Barcienė (Elizabeth, N. J.); — po \$2.00: Rev. A. G. Lewandowski (Forty Fort, Pa.), I. Vasyliūnas (Lawrence, Mass.), Kun. Jonas Ruokis (Little Falls, N. Y.), V. Prakapas (Dorchester, Mass.), Stasys Navickas (Cleveland, Ohio), Marijona Augaitienė (Hamilton, Canada), Ona Mackevičius (Brooklyn, N. Y.), Mrs. S. A. Bunumas (Orange, Mass.), Mrs. Mrs. Adelė Skoches (Brooklyn, N. Y.), Mrs. P. Pleinis (Phila., Pa.), Mrs. Mary Gluodenis (Waterbury, Conn.), Frank Lingis (So. Boston, Mass.), Mrs. Mary Yekulis (Dearborn, Mich.), K. Daunys (Sudbury, Canada); — po \$1.00: E. Radzevičiūtė (Chicago, Ill.), Leonard E. Simmons (Paies Park, Ill.), M. Švedas (Cicero, Ill.), St. Urnežus (Chicago, Ill.), Teodora Zailskienė (Cicero, Ill.), Amelija Jogminas (Chicago, Ill.), Mrs. Louise Foster (Linden, N. J.), A. Grigaitis (Brooklyn, N. Y.), Stasys Butkus (Maspeth, N. Y.), Mrs. Agnes V. Shagsta (Johnston, R. I.), Adalaidė Wagin (So. Boston, Mass.), Philomena Kupris (West Edmeston, N. Y.), Anna Kupris (West Edmeston, N. Y.), Juozapa ir Jurgis Lomsargis (Chicago, Ill.), V. Tamošiūnas (Detroit, Mich.), Mary Casper (Haverhill, Mass.), Mrs. Anna Jacobs (Lawrence, Mass.), Mrs. A. C. Stulgaitis (Kenosha, Wisc.), Vincas Uždravis (London, Canada), Adomas Kalnėnas (London, Canada), Mrs. A. Connelly (Brooklyn, N. Y.), Antanas Černiauskas (Brooklyn, N. Y.), Eva Rickus (Phila., Pa.), A. Luzackas (Cambridge, Mass.).

Atsiųsta į Romą: Mrs. Ver. Zalotorienė: \$5.00; — Mrs. Veronika Simonavičienė: \$25.00; — Mrs. M. Sklandžiūnienė (Memmingen, Vokietija): \$5.00; — Mrs. Rožė Šumskienė: \$5.00. —

Generalinė Marijonų Postulacija nuoširdžiai dėkoja Aukotojams-joms ir užtikrina, kad už visus Geradarius kasdien meldžiamasi Romos Marijonų koplyčioje.

Marijonų Postulacijos Pareiškimas

Popiežiaus Urbono VIII nuostatams nuolankiai paklusnūs pareiškiamo, kad kur "Beatifikacijos Bylos Žiniose" bus minima atngamtinio pobūdžio įvykiai, tai jiems tik tiek tikėtina, kiek jie remiasi grynai žmonių liudijimu; o kur Dievo Tarnas Jurgis vadinamas "šventuoju", tai reikia laikyti vien tik privačių asmenų įsitikinimu.

Skaistykla – stotis į dangų

PRIEŠ KIEK laiko Chicagoje buvo išleista mažutė knygelė, pavadinta: „Kaip išvengti skaistyklos“, kurioje yra nemaža vertingos medžiagos su kuria norime supažindinti ir mūsų skaitytojus šioje straipsnių serijoje.

Kas yra skaistykla? Tai yra ugnies kalėjimas į kurį po mirties patenka su kaltėmis sielos ir kur jos kenčia didelius skausmus. Apie skaistyklą didieji Bažnyčios žmonės štai ką kalba:

Šv. Augustinas, vienas iš didžiausiųjų šventųjų Bažnyčios mokytojų, tvirtina, kad, prieš patekdamos į dangų, sielos yra valomos nuo klaidų daug baisėne ir stipresne ugnimi, negu čia žemėje tai galima įsivaizduoti.

Šv. Tomas Akviniėtis, žymiausias Katalikų Bažnyčios teologas sako, jog skaistyklos ugnis yra tokia stipri kaip ir pragaro ir kad nors mažiausias jos palietimas yra daug baisėnis negu visos žemėje patirtos kančios.

Šv. Kirilas Aleksandrietis nedvejojdamas sako: „Geriau būtų kęsti visas žemėje sutiktas kančias iki Paskutinio Teismo dienos, negu praleisti vieną dieną skaistykloje“.

Ar yra skaistykla? Skaistyklos buvimas yra toks tikras, jog joks katalikas tuo negali abejoti. Apie jos buvimą yra mokoma nuo pačių pirmųjų Bažnyčios dienų ir, kur tik buvo skelbiama evangelija, ta tiesa buvo priimta be jokių abejonių.

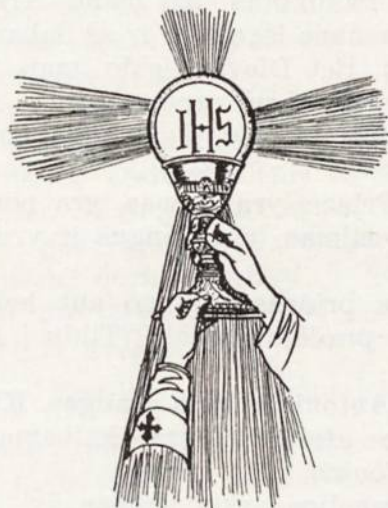
Skaistyklos buvimas yra apreikštas šv. Rašte ir apie ją skelbia neklaidingoji Bažnyčia ir ja tiki milijonų milijonai žmonių.

Bet vis dėlto yra žmonių, kurių supratimas apie šį svarbų dalyką yra gana paviršutiniškas. Tie žmonės yra panašūs į asmenis užsirišančius savo akis ir sąmoningai žengiančius nuo bedugnės kranto.

Princas įtikėjo. Vienas lenkų didikas, dėl politinių priežasčių turėjęs ap-

leisti savo gimtąjį kraštą, apsigyveno Prancūzijoje ir ten nusipirko gražią pilį.

Nelaimei, jis buvo praradęs savo vaikystės tikėjimą ir tuo laiku, kada



įvyko čia aprašomas atsitikimas, jis rašė knygą prieš Dievo ir pomirtinio gyvenimo buvimą.

Vieną vakarą, bevaikščiodamas sode, jie sutiko gaudžiai verkiančią moterį, ir paklausė apie jos skausmo priežastį.

— Ah, — atsakė ji, — aš esu jūsų buvusio tarno Jean Marie žmona. Jis mirė prieš dvi dienas. Jis man buvo geras vyras, o jūsų didenybės ištikimas tarnas. Vyras labai ilgai sirgo ir gydytojams išleidau visas savo sutaupas, todėl dabar nebeturiu iš ko užprašyti šv. Mišias už jo sielą.

Princas susijaudino moters rūpesčiu ir, nors nebetikėdamas į pomirtinį gyvenimą, davė jai kelis auksinius pinigėlius šv. Mišioms už mirusio vyro sielą užprašyti.

Po kurio laiko, princas buvo savo darbo kambaryje ir uoliai rašė savo knygą. Jis staiga išgirdo stiprų beldimą į duris ir, nepakėlęs akių nuo stalo, paprasė įeiti. Tyliai atsidarė durys, ir

į kambarį įėjo vyras ir atsistojo prieš princo rašomąjį stalą.

Pakėlęs akis, princas nepaprastai nustebęs pamatęs savo buvusį tarną Jean Marie, žiūrintį į jį su šypsena lūpose.

— Prince, — tarė jis, — aš atėjau padėkoti už šv. Mišias, kurias mano žmona užprašė už mano sielą jūsų pagalba. Paaukotas už mane Kristaus kraujas mane išgelbėjo ir aš dabar einu į dangų. Bet Dievas leido man ateiti jums padėkoti už gautą auką.

Prieš išeidamas, jis įsakmiai dar pridūrė:

— Prince, yra Dievas, yra pomirtinis gyvenimas, yra dangus ir yra pragaras.

Tada princas suklupo ant kelių ir karštai pradėjo kalbėti "Tikiu į Dievą Tėvą".

Šv. Antoninas ir jo draugas. Kitame tikrame atsitikime yra kalbama apie šv. Antoniną ir jo draugą.

Florencijos arkivyskupas šv. Anto-

ninas pasakoja apie mirusį pamaldų vyrą, kuris buvo dominikonų vienuolyno geradaris. Už jo sielą buvo paaukota daug šv. Mišių ir maldų.

Ir kaip nustebęs šventasis, kai po ilgo laiko jam pasirodė kenčianti to pamaldaus vyro siela.

— Mano brangus drauge, — sušuko arkivyskupas, — ar dar vis tebesi skaiстыkloje, nors taip pamaldžiai gyvenai?

— Taip, — atsakė jis, — ir dar ilgai ten būsiu, nes gyvendamas žemėje nesimeldžiau už skaistytklos sielas. Dabar gi Dievas, savo teisingu sprendimu, visas už mano sielą aukojamas maldas skiria toms sieloms už kurias aš turėjau melstis. Bet teisingasis Dievas skirs man visus mano gerų darbų nuopelnus, kai atsirasiu danguje. Dabar gi turiu atsilyginti už savo apsileidimus kitų atžvilgiu.

Taigi šis atsitikimas rodo, jog reikia melstis už skaistytkloje esančias sielas ir nepasitenkinti tik paprastu pamaldumu.

Ed. Tylus



Romanas jūrų bangose

Kartą laivu plaukė vienas jaunuolis; drauge ten buvo ir trys vienuoliai. Jaunuolis mėgo vis skaityti kokius romanus, eilėraščius apie meilę, žodžiu, knygas kurios galėjo sudaryti pavojų jo dorovei. Ir jis pasakojosi, kad tas knygas taip mėgstas, jog neparduotų nei už jokių pinigų. Tačiau savo širdyje jisai nebuvo blogas. Vienuoliai, pamatę, kad jisai yra pasukęs kiek slidžiu keliu, pradėjo jį kalbinti:

— Sakyk, ar tu myli šv. Panelę ir ar galėtumei dėl jos ką nors padaryti?

— O, taip, tėve, Marijos garbei aš galėčiau padaryti ką tik norite.

— Gerai, tai suplėšyk tas knygas ir mesk į jūrą!

Jaunuolis buvo kiek sumišęs, išgiręs tokį raginimą, bet greit susigriebė,

ir padavė knygą vienuoliui kunigui, kad tas ją įmestų.

— Ne, — atsiliepė kunigas, tu pats savo ranka padaryk tą auką Marijai.

Jaunuolis išsitraukė peilį, supiaustė tą šlamštą ir pusę pats įmetė į vandenį, kitą pusę padavė kunigui, kurs taip pat padarė.

Kaip savotišką atlyginimą Marija tam jaunuoliui suteikė pašaukimą į vienuolyną. Jis būdamas už vienuolyno mūrų jautė lyg kokią ypatingą Marijos globą, kol po ištikimos tarnybos Dievui užmerkė akis.

Ar kartais mes neturėtume padaryti kratą namuose ir ar nereikėtų kai ką iš spausdinto šlamšto įmesti į vandenį ar į ugnį?

Laiškas iš žydų žemės

SAVO KELIONĖJE ilgiausia išbuvau Izraelyje, žydų žemėje. O tai todėl, kad susirgau, gavęs virusų infekciją ir savaitę laiko išgulėjau ligoninėje Haifoje, vedamoje seselių pranciškiečių. Kaip gerai, kad visame pasaulyje yra taip svarbių katalikų įstaigų.

Krikščioniškų Brolių misionieriai

Teko gulėti tame pat kambaryje su Krikščioniškų Brolių vienuolyno broliuku — mokytoju, kuriam buvo padarę tonsilų operaciją. Jis pasakojo, kaip būdamas jaunutis, tik keliolikos metų, įstojo į tą vienuolyną, turėjo atsiskirti nuo savo namiškių Ispanijoje ir atlikti Prancūzijoje noviciatą.

Paskiau pasisiūlė dirbti misijose.

— Tai didelė auka! — pasakiau.

— Žinoma auka. Išvyksti toli nuo savųjų. Tik kartą per septynerius metus tegalima namiškius aplankyti. Tenka mokytis sunkias svetimas kalbas, kaip man dabar arabų, hebrajų...

Jo aplankyti ateidavo kiti to paties vienuolyno broliai. Jie turi mokyklą Haifoje. Girdėjau kalbantis, kad neužtenka broliukų mokytojų, reikia samdytis pasauliečių, o jie brangūs. Sunku su lėšomis. Žydų valdžia mokyklas nešelpia. Dar reikia šiokių tokių mokesčius už namą mokėti. Tenka imti mokesčių nuo moksleivių, o daugelis jų neturtingų šeimų. Kiti dėl to mokesčio pradeda eiti į valdines žydų mokyklas, kur nėra mokesčių, arba į protestantų mokyklas, kurios gaudamos daugiau pinigų iš Amerikos, mažesni mokesni moksleiviams nustato.

Klausiausi broliukų, ir darėsi man jų gaila. Kuo daugiau pažįsti misijų kraštus, tuo labiau pamatai, kaip labai reikalingi paramos misionieriai. O jie atsiekia nuostabių rezultatų.

Ir žydai atsiverčia

Ligoninė ateidavo manęs aplankyti

karmelitas tėvas Elijas, atsivertęs į katalikybę žydas iš Pietų Afrikos. Jo tėvai iš Lietuvos. Atsivertė suaugęs. Buvo kariuomenėje medicinos karininkas. Vėliau tapo vienuoliu ir kunigu. Jis pasakojo, kad ne taip seniai į katalikybę atsivertė vienas žydų teisingumo ministerijos pareigūnas.

Jeigu katalikams arabams yra sunkumų žydų valstybėje Izraelyje, tai į katalikybę atsivertusiems žydams dar sunkiau. Jeigu jie turi krautuvių, žydai neina pas juos pirkti. Jeigu jie turi svarbesnę darbą, dažnai jį praranda. Užtat atsivertimų iš žydų į katalikus Izraelyje nedaug.

Mandagūs, ne komunistai

Šiaip, reikia pasakyti, Izraelyje žmonės mandagūs ir malonūs. Keleiviui klausiant kokios įstaigos, mielai parodo, paveda ir neprašo už tai atlyginimo, kaip daugelis arabų Jordane ar Egipte.

Laiko savo šabašą. Net lėktuvų tvarkraštis pakeičiamas, kad nereiktų skristi šabaše. Miestuose šabašo dienomis autobusai nevaikšto daugelį vietų.

Izraelyje žydų yra suvažiavusių iš įvairių kraštų. Ir jie laikosi savo papročių, savo kalbos. Išėina net ispaniškas laikraštis tiems žydams, kurie, berods XVI šimt., iš Ispanijos išblokšti atvyko į Palestiną ir dar tebekalba ispaniškai.

Būdamas Jafoje, kur tik gatvėje sutikdamas žydą vis klausiau, ar ne iš Lietuvos. Radau daug kalbančių rusiškai, lenkiškai, bet iš Lietuvos dar nesutikau. Vienas žydas iš Rumunijos, kalbąs vokiškai, papasakojo, kad iš to krašto arti 50,000 žydų atvyko į Izraelį (Palestiną), kai tik ten užėjo bolševikai. Jis pasakojo, kad žydai Izraelyje nusistatę prieš komunizmą.

— Kad per kiek metų aš nesuradau nei vieno gero komunisto, — kalbėjo

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Mirė Rygos arkivyskupas Antanas Springovičius.** Telegrama gauta žinia, kad Rygoje mirė spalio 1 d. Latvijos arkivyskupas ir metropolitas Antanas Springovičius. Palaidotas Rygoje spalio 6 d. Rygos arkivyskupas buvo gimęs Rezekne, Latvijoje, 1876 m. spalio 31 d. Teologiją studijavo Peterburge ir buvo išventintas į kunigus 1901 m. Vyskupu buvo konsekruotas 1920 m. rugpjūčio mėnesį. 1923 m. buvo paskirtas Rygos arkivyskupu, jo pagalbininku buvo vysk. Juozas Rancans, šiuo metu esąs JAV. Jo arkivyskupijoje buvo apie 500,000 katalikų. Arkivyskupas Springovičius buvo taktų žmogus, nepripažįstąs kompromiso katalikiškuose reikaluose. Toks jis buvo visus 38 vyskupavimo metus. Jis parašė virš 20 ganytojiškų laiškų,

jis. — Juk patys komunistai paskelbė, kad ir Trockis buvo blogas, ir Stalinas blogas, ir Molotovas blogas ir tiek kitų jų augštinamų pasirodė blogais...

Pavakarė prie jūros

Jafoje pavakarę nuėjau prie jūros. Šiltas vanduo ir rugsėjo pabaigoje. Keletas maudėsi. Krante stati milžiniško augščio smiltakmenio uola, nuo vandens lašų korėta. Palei vandenį — smėlis, kriauklais išbarstytas. Jūron leidosi saulė ir buvo ramu, gražu.

Izraelyje susipažinau su lietuviu broliuku pranciškonu Jeronimu Petrausku (adresas: Conventus SS. Annuntiationis B. M. Virginis, Nazareth, Izrael). Jis prižiūri koplyčią, kur angelas apreiškė Marijai, ir prižiūri bažnyčią, pastatytą vietoje, kur gyveno šv. šeima. Turi 50 m. amžiaus, patenkintas savo pašaukimu ir siunčia visiems lietuviams sveikinimus.

Kun. Juozas Prunskis

liečiančių aktualius katalikų reikalus. Jis taip pat įsteigė teologijos fakultetą Rygoje 1920 m. Bolševikų antros okupacijos metu išventino du vyskupas. Vyskupas taip pat rūpinosi ir S. Rusijoje katalikais ir Maskvoje ir Leningrade yra paskirti kunigai latviai.

Už arkivyskupo sielą mišios buvo aukotos šeštadienį, spalio 11 d., 1 val. p. p. Our Lady of Sorrows bazilikoje, Chicagoje. Pamaldas laikė vysk. Juozas Rancans, Rygos arkivyskupo augziliaras.

• **Kun. Stasys Škutans, MIC,** vyriausias Marijonų kongregacijos vadas, atlikęs JAV kanonišką vizitaciją abiejų provincijų namuose, spalio 8 d. išvyko lėktuvu į Argentiną aplankyti ten esančius marijonų namus. Iš Argentinos numato per Fatimą grįžti į Romą.

• **Pasikeitimai Chicagos Marijonų vienuolyne ir "Drauge".** Kun. P. Činikas, MIC, skiriamas į Milwaukee pagilinti spaustuvės darbų; kartu bus "The Marian" moderatorius ir pagelbės parapijos darbuose.

Kun. A. Spurgis, MIC, skiriamas pirmuoju Chicagos namo tarėju ir Marijonų spaudos administratorium.

Kun. P. Garšva, MIC, skiriamas antroju tarėju, "Drauge" moderatorium ir liet. Knygos klubo vedėju.

Kun. V. Bagdanavičius, MIC, skiriamas "Drauge" redaktorium.

Kun. J. Sakevičius, MIC, skiriamas "K. K. Laivo" redaktorium.

Kun. A. Ignotas, MIC, skiriamas Romon specialiems Kongregacijos darbams.

Kun. J. Budzeika, MIC, skiriamas Romon pagilinti studijoms.

• **Kun. Mykolas Kemėžis iš Elizabeth, N. J.** lankėsi Tėvų Marijonų vienuolyne. Jis sustojo Chicagoje pakeliui į Texas.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

• **Mirė Taikos Popiežius.** Popiežius Pijus XII mirė Spalio 8 d., 9:52 val. vakare Chicagos laiku. Mirtis sekė po kraujo išsiliejimo 7:30 val. ryto, antrą kartą 48 valandų laikotarpyje. Pirmas smūgis jį dalinai paralyžavo, nors vieną kartą sveikata buvo pagerėjusi: galėjo kalbėti ir valgyti. Jis neteko sąmonės



Šv. Tėvas Pijus XII kalba rožančių.

antroje smūgio metu ir laipsniškai silpnėjo.

Jo paskutinė liga buvo trečia ketverių metų laikotarpyje.

Popiežiui Pijui XII mirus, bažnyčių varpai paskelbė devynių dienų gedulą.

Eugenio Pacelli, 262 popiežius, buvo 500,000,000 katalikų energingas ir pasišventęs vadas.

Jis norėjo būti žinomas kaip taikos popiežius, bet kai jis buvo išrinktas 1939 m. kovo 2 d., pasaulis buvo II Pasaulinio karo išvakarėse.

Pradėdamas valdyti Katalikų Bažnyčią, Pijus XII jau buvo labai gerai informuotas apie tuos pavojus, kurie grasė taikai. Jis norėjo tuos pavojus pašalinti nuolat primindamas pasauliui Katalikų Bažnyčios mokslą apie pasaulio taikos moralines sąlygas.

Pijaus XII turimos tam tikslui siekti priemonės buvo tokios pat, kuriomis naudojosi ir jo pirmtakai. Tai buvo viešasis žodis ir diplomatinė veikla. Jis jas abi naudojo.

Atmosfera vis tirštėjant, Pijus XII 1939 m. rugpjūčio 24 d. per radiją pareiškė pasauliui tarp kita ko ir šiuos žodžius: "Išlaikant taiką niekas neprarandama, tuo tarpu kai pradėjus karą gali būti viskas prarasta. Valstybės, kurios nesiremia teisingumu, neturi Dievo palaimos. Politika be moralės išduoda tuos, kurie tokios politikos laikosi". Italams ir vokiečiams šie Šv. Tėvo žodžiai buvo pranašingi, jiems jie išsipildė su kaupu.

Tuo pačiu metu, kai Pijus XII kiekviena proga ir beveik kasdien viešai primindavo pasauliui krikščioniškosios moralės ir teisingumo dėsnius, kuriais turi būti remiami tautų santykiai, jo atstovai neuralgiškose Europos vietose maldavo vyriausybių galvas jieškoti klausimų išsprendimo derybų keliu ir vengti viso, kas galėtų betrukstantį ryšį visai nutraukti.

• **Kardinolas Masella Bažnyčios administratorius.** Kardinolas Benediktas Aloiz Masella kardinolų išrinktas popiežišku čamberlenu a d m i n i s t r u o t i Bažnyčios reikalus, kol bus išrinktas naujasis popiežius.

• **Popiežių rink.** Kardinolų kolegijos konklava išrinkti naują popiežių prasidės šeštadienį, spalio 25 dieną.

NEPAMIRŠKIME MIRUSIŲJŲ



“Malda, o ypatingai Šv. Mišios yra raktas su kuriuo mes atidarome dangaus vartus skaistyklos sieloms”.

Šv. Augustinas.

Šv. Raštas sako: “Yra šventa ir išganinga mintis melstis už mirusius, kad jie būtų išlaisvinti iš savo nuodėmių”. (Mak. 12, 46).

Bažnyčia ragina tikinčiuosius jungtis į bendrą maldą už sielas skaistykloje. Mūsų maldos, įvairūs labdariniai darbai, o ypatingai Šv. Mišios, sumažina skaistyklos kančias ir sieloms priartina dangų.

Vienas iš Marijonų Vienuolijos tikslų yra nuolatos melstis už skaistykloje kenčiančias sielas. Todėl mūsų Vienuolija ypatingu būdu meldžiasi už mirusius bei bendradarbius. Mes įjungiamo į savo maldas, taip pat ir visus tuos mirusius, kurių vardus mums prisiunčia jų artimieji. Vienuolynas priima ir mažas aukas bendroms Šv. Mišioms už mirusius, kurios bus laikomos per visas aštuonias Vėlinių Oktavos dienas.

Pamaldos už mirusiuosius T. T. Marijonų geradarius, bendradarbius ir visus mirusiuosius pavestus jų maldoms bus laikomos Marian Hills Seminarijos koplyčioje sekančia tvarka:

1. Vėlinių išvakarėje gedulinga procesija ir mišparai.
2. Vėlinių Dieną (lapkr. 2 d.) iškilmingos Šv. Mišios.
3. Per visą Vėlinių Oktavą giedotos Šv. Mišios.
4. Per visą Vėlinių Oktavą gedulingi mišparai.
5. Per visą lapkričio mėnesį kunigai marijonai per visas Šv. Mišias meldžiasi už geradarių sielas.
6. Per visą lapkričio mėnesį kalbamas Šv. Rožančius bus aukojamas už geradarių sielas.
7. Kunigai ir broliai kasdieną aukoja už mirusius gerus darbus, įvairias maldas ir įgytus atlaidus.

Kviečiame ir Tamstą įsijungti į mūsų maldas už mirusiuosius ir prisiųsti vardus savo brangių mirusiųjų, kad mes galėtume ir juos įjungti į mūsų maldas per Vėlinių Oktavą.

**Reverend Father Superior
Marian Hills Seminary
Clarendon Hills, Illinois.**